

Offentliggjort d. 19. februar 2013

Stutterivirksomhed - erhvervsmæssig virksomhed i skatteretlig forstand - udpegning af syns- og skønsmand - indhentelse af yderligere oplysninger om syns- og skønsmanden - SKM2012.706.ØLR©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Østre Landsret tiltrådte ved en kendelse ref. i SKM2012.706.ØLR, at en skatteyder ikke skulle indrømmes adgang til at indhente yderligere oplysninger om en af Københavns Universitet, Fødevarerøkonomisk Institut, udpeget syns- og skønsmand, der skulle vurdere en stutterivirksomhed. Sagen er nærmere omtalt i TfS 2013, 115.

Skatteministeriet valgte i december 2012 at offentliggøre kendelsen fra Østre Landsret ref. i SKM2012.706.ØLR om udpegning af syns- og skønsmand i en skattesag om drift af stutterivirksomhed, herunder særligt i hvilket omfang skatteyderen som skønsrekvirent var beføjet til at indhente yderligere oplysninger hos den udpegende institution, Københavns Universitet, om den foreslåede syns- og skønsmands særlige kvalifikationer på det pågældende fagområde.

Kendelsen trækker snævre grænser for, i hvilket omfang en skatteyder kan indhente supplerende oplysninger om en konkret syns- og skønsmand, der er udpeget af en formodningsvis sagkyndig og habil institution på området.

Et syn og skøn under en verserende skattesag foretages efter de nærmere regler i retsplejelovens kap. 19, jf. tillige skatteforvaltningslovens § 47, uanset om sagen behandles ved et skatteankenævn, Landsskatteretten eller ved domstolene.

Offentliggjort d. 19. februar 2013

Om proceduren for valg af syns- og skønsmand fremgår af retsplejelovens § 200, stk. 1, 1. pkt., at enhver af parterne kan gøre henstilling til retten om valget af syns- eller skønsmændene, men at retten ikke er bundet herved. Videre fremgår af § 200, stk. 2, at retten forinden udmeldelsen bør meddele parterne hvilke personer, der agtes udmeldte, og give dem adgang til at udtale sig om disse.

I praksis anvendes imidlertid ofte den fremgangsmåde, at parterne i fællesskab peger på en faglig forening, institution, brancheforening eller lignende organisation på det pågældende område, der herefter bringer en konkret syns- og skønsmand i forslag. Foreligger der ikke enighed om valg af udpegende institution, træffer domstolene afgørelse herom på grundlag af en vurdering af, hvilken institution, der ud fra et kvalifikations- og habilitetskriterium må anses for bedst egnet til at udpege den konkrete syns- og skønsmand, der skal udføre syns- og skønsforretningen. For stutriverksomheder har Københavns Universitet, Det Biovidenskabelige Fakultet, Fødevarøkonomisk Institut i praksis tilsyneladende i vidt omfang været anvendt som udpegende institution siden TfS 2005, 214 VLK.

Er parterne enige om den syns- og skønsmand, der bringes i forslag af den udpegende institution, udmeldes denne syns- og skønsmand af retten, og syns- og skønsforretningen iværksættes herefter.

I nogle tilfælde finder en part eller parterne imidlertid ikke umiddelbart grundlag for at kunne tilslutte sig den udpegende institutions forslag til syns- og skønsmand.

Denne problemstilling forelå i sagen afgjort ved Østre Landsrets kendelse ref. i SKM2012.706.ØLR. På baggrund af de relativt sparsomme oplysninger om sagens faktiske forhold, der er medtaget ved offentliggørelsen af Østre Landsrets kendelse, drejede sagen sig, så vidt det ses, om den skattemæssige behandling af et stutteri, der drev virksomhed med galopheste. Ved en kendelse fra Østre Landsret af 23. marts 2012 havde landsretten stadfæstet en kendelse fra byretten, hvorefter Københavns Universitet var valgt til at bringe en egnet syns- og skønsmand i forslag. Københavns Universitet bragte herefter en nærmere angiven medarbejder hos Københavns Universitet i forslag.

Offentliggjort d. 19. februar 2013

Skatteyderen anmodede på denne baggrund om supplerende oplysninger om den foreslåede syns- og skønsmands kvalifikationer som skønsmand i sagen, men fandt det ikke på grundlag af rådgiverens CV dokumenteret, at han havde den nødvendige specialviden om drift af et stutteri med galopheste, herunder om værdiansættelse af galopheste. Skatteyderen anmodede herefter om yderligere oplysninger om skønsmandens kvalifikationer, men byretten udmeldte den pågældende syns- og skønsmand, da byretten ikke fandt grundlag for at tilsidesætte fakultetets skøn over den foreslåede skønsmands egnethed, og der ej heller forelå oplysninger om inhabilitetsbegrundende forhold.

Skatteyderen kærede kendelsen til Østre Landsret, og fik i forbindelse med behandlingen af kæremålet af SKAT forelagt skønserklæringer fra andre konkrete sager, hvor den pågældende skønsmand havde medvirket som skønsmand.

Landsretten stadfæstede byrettens afgørelse om udmeldelse af den pågældende skønsmand med henvisning til de af byretten anførte grunde, og da landsretten ikke fandt grundlag for at indhente yderligere oplysninger om skønsmandens forudsætninger for at virke som skønsmand.

Som det fremgår, skaber selve den omstændighed, at den konkrete syns- og skønsmand er udpeget af det pågældende fakultet, en forhåndsformodning for forslagens rigtighed, med den konsekvens, at bevisbyrden for skønsmandens manglende egnethed påhviler den part, der ønsker at anfægte syns- og skønsmandens kompetence, og videre, at denne bevisbyrde er ganske tung.

Med Østre Landsrets kendelse ref. i SKM2012.706.ØLR er der lagt an til relativt snævre grænser for, hvilke oplysninger en part kan forvente tilvejebringes forud for valg af syns- og skønsmanden.

Denne retsstilling for skatteyderen er måske ikke i sig selv overraskende, set i lyset af, at den udpegende institution ”generelt set findes bedst egnede til at bringe forslag om, hvilken skønsmand der skal udpeges...”, jf. TfS 2005, 214 VLK.

Men retsstillingen er problematisk i to henseender:

Offentliggjort d. 19. februar 2013

For det første må gøres den selvfølgelige konstatering, at den omstændighed, at den pågældende institution generelt set anses for bedst egnet til at udpege en skønsmand, ikke nødvendigvis i alle tilfælde indebærer, at den bedst egnede skønsmand bringes i forslag.

Mere betænkeligt er det imidlertid, at den part, der ønsker at anfægte et konkret forslag til en skønsmand, så vidt er effektivt afskåret fra at indhente de oplysninger, der kan danne grundlag for at indhente et nyt forslag til syns- og skønsmand: Parten har således som følge af de almindelige habilitetsregler ikke mulighed for på egen hånd at rette henvendelse til den udpegende institution eller den foreslåede syns- og skønsmand for at tilvejebringe de ønskede supplerende oplysninger, og parten kan heller ikke søge disse oplysninger tilvejebragt ved domstolenes mellemkomst.

Andre verserende sager på området tyder samtidig på, at området er problematisk også i andre henseender, se herved nærmere **TfS 2013, xxx.**

Skattemyndighederne har således under behandlingen af en anden konkret sag bl.a. oplyst, at Københavns Universitet, Det Biovidenskabelige Fakultet, Fødevareøkonomisk Institut tilsyneladende ret konsekvent rekrutterer syns- og skønsmand blandt instituttets egne medarbejdere. Denne praksis er problematisk, med mindre der da ligefrem foreligger grundlag for at antage, at Tordenskjolds 3 – 5 soldater på instituttet enkeltvis eller tilsammen er omnipotente og udgør landets højeste ekspertise på ethvert tænkeligt landbrugsfagligt felt.

Forskellige aspekter af syns- og skønsinstituttet har tidligere været omtalt i JUS, således bl.a. i JUS 1999, 36, JUS 2003/24, JUS 2004/14 og 17, JUS 2005/16, JUS 2007/25 og 47, JUS 2008/11, JUS 2010/1 og 26 og JUS 2011/32.

— o —